

Heid cat zondag 36

Gods Naam 1 geschenk 2 misbruik 3 gebruik

Gemeente,

God dienen. Daar gaat het om over. We zagen eerst, in zondag 32, dat dat een zaak is dankbaarheid. God dienen is Hem dienen omdat je verlost bent, niet om verlost te worden. We zagen daarna in zondag 33 dat zo God dienen een zaak van bekering, van strijd is. Tegen onze oude mens ingaat. Daarna zagen we in zondag 34 dat God erop staat dat we Hem alleen dienen. Geen andere goden. Alles wat ons van God aftrekt is geestelijk overspel. Dien alleen God. Maar hoe dan? Zondag 35 zei: naar Zijn wil en Woord.

En dan gaat het vanavond om het eerste concrete punt. Wat ligt God nu het meest na aan Zijn hart? Wat is Hem het kostbaarste en het meeste waard? Je kunt denken aan het leven. Dat is God veel waard. Of aan het huwelijk. Gods inzetting is dat. En toch....er is iets wat God nog meer waard is. En dat is: Zijn Naam.

Dat lijkt wat onbegrijpelijk. Dat je naam je zoveel waard is. Dat geldt ons niet. Maar dat komt omdat onze naam niet te vergelijken is met Gods Naam. Om twee redenen niet. Ten eerste is onze naam vaak een heel gedub. Onze ouders hebben misschien lang nagedacht. Zullen we ons kindje, als het een jongetje is zo of zo noemen? En als het een meisje is, hoe dan? En het is mooi om een naam van het voorgeslacht te vernoemen, of een Bijbelse naam te geven en te dragen. Maar je zou ook anders hebben kunnen heten. En dan was je precies dezelfde jongen of meisje geweest. En ten tweede dekt de vlag van onze naam niet het schip van ons leven. Je kunt en mag bijv. Boer heten, en vrachtwagenchauffeur worden. Niks mis mee. Of Bakker heten, maar hovenier worden. Onze naam zegt in die zin niks over wie we zijn en verplicht ons ook nergens toe.

1 geschenk

Dat is bij God heel anders. God noemt Zichzelf HEERE. Toen Hij veerscheen aan Mozes. Ik ben die Ik ben. Ik zal zijn Die Ik zijn zal. De Getrouwe, de Betrouwbare. Dat is de enige Naam die bij Hem past. En die Naam zegt Wie Hij is. Wat Hij zal doen. Hij zal getrouw en betrouwbaar zijn. Aan Zijn belofte dat Hij de slang de kop vermorzelen zal, de duivel zal verslaan. Aan Zijn voornemen om Zich een Kerk te vergaderen die zalig wordt. Aan Zijn voornemen om zonden te vergeven en nieuwe harten te geven. Maar daarvoor moet Hij heel veel doen. Om daar trouw aan te blijven moet Hij Zijn Zoon gaan geven. Zijn Zoon

zenden naar deze wereld. Overgeven om gedood te worden. Om Zijn Naam HEERE waar te maken.

En God noemt Zijn Zoon, als Hij naar de wereld komt Jezus. Zaligmaker. Redder. Want Hij zal Zijn volk zaligmaken van hun zonden. Nu heetten er zoveel jongetjes Jezus in die dagen, maar die droegen hun naam niet met ere. Die waren geen redder, geen zaligmaker. Maar Gods Zoon draagt die Naam Jezus en maakt Hem waar. Hij zal Zijn volk zaligmaken van hun zonden. Daarvoor moet de schuld verzoend worden, de Geest verworven worden. En daarvoor moet Hij gehoorzaam zijn tot de dood, moet Hij Zijn bloed geven, nederdalen ter hel. Om Zijn Naam Jezus waar te maken.

Zo is God. God, dat is de HEERE, de drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, Die Zijn Zoon gezonden heeft om veroordeeld te worden. Dat is Jezus, Die Zijn leven gegeven heeft om zalig te maken. Zijn namen zijn bekostigd met de gave van de Zoon aan een verloren wereld en de gave van Zijn leven tot in de dood. De namen van onze God Zijn tot de rand gevuld met zaligheid, redding, behoud.

En in Zijn Woord en met name in Zijn verbond geeft God ons Zijn Namen. Hij maakt Zich bekend. Ik ben de HEERE, uw God. Ik geef Mijn Naam aan u. En Ik geef u Jezus. Geschenken, bekostigd met het bloed van Zijn Zoon. Geschenken boordevol heil en zaligheid. Bedoeld om ons onze zaligheid te laten vinden in Zijn Namen. Die als bekers zijn vol van liefde en barmhartigheid. Bedoeld om uit te drinken. Te drinken van Zijn liefde en barmhartigheid. Want alleen dat kan ons redden. Bedoeld om te gebruiken tot onze zaligheid. Om in elk gebed te noemen: om Jezus wil. Om elk gebed te bidden smekend: HEERE, doe het om Uws Naams wil. Omwille van Uw Naam, Uw trouw, Uw betrouwbaarheid, Uw eer.

Als je de Heere kent, dan kan het niet anders of je hebt Zijn Naam liefgekregen. Zijn Naam is je lief. Zo duur gekocht, zo vol van heil. En ons gegeven. Drink uit Mijn Naam, pleit op Mijn Naam. Dan krijg je Zijn Naam lief. En het eerste wat je leert bidden in het Onze Vader is dan ook: Uw Naam worde geheiligd. O HEERE U bent het zo waard dat uw Naam geprezen wordt. Door mij en door ieder ander. Dat Uw Naam eervol wordt gebruikt door iedereen.

Hebt u, heb jij Zijn Naam liefgekregen? Als Bron van heil, als grond van je gebed. Verlang je dat Zijn Naam geheiligd wordt? Geerd, geloof en geprezen. Dan zien we ook dat het ook bij dit gebod allereerst gaat om je innerlijk, om ons hart. Al vloeken we ons hele leven niet, al praten we altijd over God, zingen altijd mee in de kerk, en in huis en op straat met Psalmen, maar we hebben de liefde niet, het ware niets.

Wat erg als je zo'n geschenk ongebruikt laat liggen. Je krijgt Zijn Namen aangereikt, geschonken. Beker van heil en grond van je gebed. Maar je drinkt er nooit uit, je negeert het als pleitgrond. Niet nodig. Je slaat het af, je weigert het. Een geschenk, zo duur gekocht, zo vol van heil, maar je veracht het. Wat een dwaasheid. Wat een rampzalige gevolgen zal dat hebben. Eeuwig dorsten in de hel. Eeuwig niet meer kunnen bidden, want er is geen pleitgrond meer, je kunt niet meer bidden, je mag Zijn Naam niet meer gebruiken.

2 misbruik

Wat verbiedt God dan in dit gebod over Zijn Naam? We mogen Zijn Naam niet ijdel gebruiken. Dat wordt nog al eens versmald tot: je mag niet vloeken. Nou, natuurlijk mag dat niet, maar het is veel breder. Ijdel gebruiken betekent lichtvaardig gebruiken, zonder inhoud gebruiken, zomaar gebruiken. Ijdel gebruiken dat is om het voluit te zeggen in één zin: anders gebruiken dan voor bedoeld is. Neem een voorbeeld. Je geeft je moeder een prachtig sierkleedje voor op de tafel in de kamer. Duur en heel mooi. Bedoeld om op tafel te leggen. Wat doet je moeder: ze legt bij de stofdoeken waarmee ze het huis schoonpoetst. Dat is niet waarvoor het is bedoeld. Of: je geeft je vader of je vader geeft jou een dure iPad. En je gebruikt hem om onder een tafelpootje te leggen, want dat tafeltje stond net wat ongelijk en er moest wat onder. Dat is niet waarvoor het bedoeld is, waarvoor het betaald is en gegeven is. Ijdel gebruik. Iets wat duur en kostbaar is anders gebruiken dan waarvoor het bedoeld is.

Gij zult de Naam des HEEREN niet ijdel gebruiken. Zijn duurgekochte Naam, Zijn ons gegeven Naam, bedoeld tot ons heil, anders gebruiken dan bedoeld. Dat kan op veel manieren. Inderdaad de catechismus noemt allereerst vloeken en valse eed. Als je Gods Naam misbruikt door je eigen verdoemenis over je in te roepen. Zijn Naam gegeven tot je redding, gebruiken tot je verderf. Valse eed. Zweren voor de rechtbank. Of als je een bepaald beroep of bepaalde functie aanvaardt waar veel van afhangt. Een valse eed. Als je een eed aflegt, zweert, dan zeg je: God is getuige. Laat God getuige zijn. Als ik niet meen wat ik zeg dan mag Hij mij straffen, als ik het wel meen, Heere, help me dan het waar te maken.

En dan een onnodig zweren. Zomaar zeggen: ik zweer het. Maw. God mag me straffen als het niet waar is. Te pas en te onpas. Als het toch eens niet waar blijkt te zijn, of het lukt je niet moet God je dan maar straffen? Het moet toch ook niet nodig zijn: je moet altijd de

waarheid spreken en doen wat je belooft. Daar moet geen zweren voor nodig zijn.

En dan ook onnodig Gods Naam gebruiken. En dan nog een ijdel gebruik: Gods Naam echt zonder inhoud gebruiken: als stopwoord. Aan het begin van eind van een zin. Overbodig, maar toch. Inhoudsloos. Andres dan waarvoor God Zijn Naam bedoeld en gegeven heeft. Weet u waar dat ook veel gebeurt? In de kerk, in de gemeente. Als wij bidden, zingen, Bijbellezen. En wij noemen Gods Naam of Namen, maar wij zingen gedachteloos, leeg aan verwondering, leeg aan eerbied, leeg aan verlangen, leeg aan liefde en lofprijzing. Hoe vaak zou dat niet gebeuren?

Gemeente, ook dit gebod is een tuchtmeester tot Christus. Een spiegel die doet zien dat het wemelt van zonden. Dat ons innerlijk zo lauw en koud is voor Zijn Naam, met alle gevolgen van dien. Wat heb ik vaak Zijn Naam ijdel gebruikt. Ik ben een Godslasteraar ten diepste. Want de HEERE zal niet onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt. Al was er alleen dit ene gebod, dan was mijn vonnis al getekend en zeker. Moest ik door de engelen worden opgepakt en meegevoerd voor de Goddelijke rechtbank. En elke vloek moet ik verantwoorden. Elk stopwoord, elk gedachteloos gebruik in gebed of Psalmvers.

Maar: daar staat al iemand. Daar staat Jezus. Die altijd Gods Naam verheerlijkt heeft. Nooit Zich schaamde. En Hij werd veroordeeld voor: Godslastering! En dat leverde Hem de doodstraf op, de kruisdood. Hij onderging wat ik heb verdiend. Wat is Hij veel waard! Achter Hem kun je wegschuilen. Hij sprak als Hij spreken moest, Hij zweeg als Hij zwijgen moest. Hij is Jezus, Zaligmaker.

En hoe meer je zo Hem leert kennen, hoe meer je bidt: o Heere Jezus, leer mij Uw Naam niet ijdel te gebruiken. En hoe meer je ook pijn voelt als Zijn Naam ijdel gebruikt wordt. En je echt niet voor je plezier kan kijken dan. Dan weegt een uur kijkplezier niet op tegen 1 misbruik van Zijn Naam. Zouden we alleen al daarom niet veel kritischer moeten zijn op dvd's, cd's, films, programma's en wat dies meer zij?

En dan het stilzwijgen en toezien als anderen Gods Naam ijdel gebruiken. Antwoord 100. God vertoont Zich over hen die zo veel als hu mogelijk het vloeken en lasteren niet helpen weren en verbieden. Dan is de eerste vraag: wat doet het ons? Als Gods Naam ijdel wordt gebruikt. Als jouw scooter anders gebruikt wordt dan bedoeld: ze bekrassen hem. Als je iPad anders wordt gebruikt dan bedoeld: om de tafel mee op te hogen. Je voelt vanbinnen iets branden. Jouw scooter, jouw iPad. En Gods Naam? Hoe voelt dat als die misbruikt wordt? Zou je niet zoveel als mogelijk is het willen weren en voorkomen? Zoveel als mogelijk is.

Dat is net elastiek. Dat kun je uitrekken tot bijna altijd. En je kan vergeten dat er ook staat: geen parels voor de zwijnen werpen, Als het echt alleen maar meer hilariteit en gevloek zou geven. Maar vaker willen we dat elastiek maar inkrimpen. En erg snel zeggen: nee, nu is er het moment toch niet voor om wat van te zeggen. En heimelijk denk je: gelukkig, ik hoef er niks van te zeggen. Omdat het parels voor de zwijnen zou zijn? Nee, maar omdat we ons schamen. Omdat we er geen lelijk gezicht voor over hebben.

Laten we bidden elke morgen: Heere, laat mijn hart branden van liefde tot Uw Naam. En geef mij verlangen. Vrijmoedigheid, geef mij wijsheid, geef mij woorden. Het beste is om er in alle rust met iemand over te praten. Onder 4 ogen. En dan eerlijk tot op het bot. Waarom is die Naam zo veel waard? Waarom is het zo erg voor die ander als hij Hem misbruikt? Waarom doet het je zo'n zeer? Dan mag het nog een getuigenis zijn van Wie de HEERE is en wil zijn voor die ander.

3 gebruik

Nu hebben we al eerder gezien dat elk verbod ook een gebod in zich vervat. Als het negatieve verboden wordt, dan wordt het positieve geboden. En dan vindt ook in dit gebod de omslag plaats. Van het verbod naar het gebod. Namelijk om Gods Naam wel te gebruiken, goed te gebruiken. Want stel je voor dat je dat niet doet. Dat je zou denken, nou dan gebruik ik Gods Naam maar nooit, als het zo makkelijk een ijdel gebruik is, als je zo makkelijk gedachteloos meebidt en meezingt, dan zing ik maar niet mee. Maar dat is geen uitweg!

Want stel dat je voor je jubileum niet alleen dat tafelkleedje hebt gekregen. En je legt het in de kast weg netjes onderop de stapel. Of je legt je iPad weg, netjes onder in je la van je bureau. En na een paar weken komt die persoon je weer tegen en vraagt: en heb je het al gebruikt? O nee, ik heb het in de kast gelegd, daar ligt het goed. Nou, daarvoor is het niet gegeven natuurlijk. Het is gegeven om te gebruiken. Anders is het weggegooid geld en waardeer je de gever ook niet.

Zo heeft God Zijn Naam gegeven om te gebruiken. En dan zo, dat je hart overloopt van vreze en eerbied. Dat dat gebruik bol staat van vertrouwen en ootmoed. Vol is van wederliefde en van verlangen, van aanbidding en van vreugde. Zo Zijn naam gebruiken. Als een volgeblazen ballon met ontzag en vreugde. Bol van innerlijke gedrevenheid.

De catechismus vat dan alles wat de Bijbel zegt over het gebruiken van de Naam van de HEERE samen in drie categorieën. Allereerst dat wij Gods Naam zullen belijden. Dan noemt de catechismus: dat God Zijn Naam gegeven heeft om aan te belijden. Belijden is altijd op een tweesprong. Verloochenen of belijden. Of ik bid

voor mijn eten of ik doe het niet. Of ik erken dat ik christen ben, of niet. Of ik leg uit waarom ik zondag geen sport gezien heb, of ik draai er omheen en laat niks merken. Verloochen en is meestal goedkoop en kost niets lijkt het. Belijden valt op en kan reactie geven, kan wat kosten. Maar we zijn tot belijden geroepen. Tot elke prijs! Ja, liever Zijn Naam belijden ten koste van mijn geld en goed, baan en vrijheid, dan Zijn Naam verloochen en.

Dan is Zijn Naam gegeven om te gebruiken om God te verbreiden. Om in de opvoeding, het onderwijs van Hem te spreken. Met verlangen om Hem bekend te maken. En Zijn daden te door te geven, Zijn deugden te verkondigen. Sprekend over God. Heere, geef mij toch gelegenheden die er zich voor lenen om dat te doen. Dat dat elke dag je gebed is 's morgens: O HEERE, geef dat er een gelegenheid vandaag zal zijn om U te belijden. Dat ik Uw Naam mag en kan gebruiken. Dat men ernaar vraagt waarom ik bid en dank waarom ik dit of dat niet gezien heb, zodat ik Uw Naam belijden mag.

Het tweede is: om Hem aan te roepen. Dan is Zijn Naam gegeven om Hem aan te roepen. Heerlijk, Gods gaf Zijn Naam zodat we Hem zouden roepen, aanroepen, te hulp roepen. Vurig en vertrouwend. Daar heeft Hij Zijn Naam voor gegeven. Dat doe je dus nooit te veel, te vurig of te verwachtend, wel te weinig, te lauw en te gelaten. Om Hem aan te roepen en te pleiten: Uw Naam ter eer. Voor mijn eigen leven en zaligheid. Voor gezin, gemeente en kerk, land en volk. HEERE, aanschouw het verbond, toon Uw werk, Uw Naam ter eer. Dat doe je nooit te veel, te vurig, te verwachtend, wel te weinig, te lauw en te gelaten.

En om Hem te prijzen. In het Psalmen zingen. Zingen Hem ter eer. Gedachteloos zingen is geen optie, want dat is zonde. Niet zingen is geen optie, want dat is ook zonde. Heere, leer mij, laat mij dan zingen vol bewustheid en verlangen om U te eren en U te verheerlijken, brandend van verlangen en ootmoed. Waarom zing ik niet veel meer van Hem? Thuis, achter de strijkplank, op de fiets, in de stal, in de auto.

Dan is Zijn Naam gegeven om te gebruiken om te getuigen. Er zo vol van te zijn dat je verlangt Zijn Naam te mogen noemen. Dat je overloopt van vervulling om van Hem te mogen spreken, Zijn Naam te noemen om Hem groot te maken. Als je uit de kerk komt, of anderen tegenkomt. Zo vol van Hem. Heere, laat mij zo vol van U mogen zijn.

En Zijn Naam is gegeven opdat Hij in al onze woorden en werken geprezen worde. Daar betekent in vooral ook 'door'. Dus zodat anderen door wat ze van mij zien en horen Hem gaat prijzen. Je mag je best afvragen: wat zullen de mensen ervan zeggen. Als je maar bedoelt:

wat zullen de mensen ervan over God zeggen? Als zij mij meemaken, mij aanhoren, met mij omgaan, wat zullen ze dan van God gaan denken en zeggen? Zullen ze dan goed van Hem gaan denken? Onder de indruk komen van wat Zijn genade doet in mensenlevens? En Zijn Naam gaan verheerlijken met respect en verlangen?

Maar: is dat haalbaar, is dat reëel? Daar word je toch moedeloos van? Wanhopig zelfs. Dan zeggen we ook bij dit derde gebod. Waarvoor het bedoeld is: allereerst voor onbekeerden, mensen buiten Christus. Dus voor u en jou als je zeggen moet: ik ken Jezus niet, ik ben niet Zijn eigendom. Wees eerlijk: geldt u dat, jou dat? Dat zegt Jezus door dit 3e gebod: je moet geen enkele hoop hebben dat het goed zit met je. Dan moet je echt niet denken, och, misschien valt het nog wel mee. Misschien neemt God toch wel genoeg met me. Dat moet je niet denken. Echt dat is zelfmisleiding. Als je buiten Christus bent moet je alle hoop dat goed zit kwijtraken. Hoe eerder hoe beter. Want buiten Christus valt het niet mee. Ook niet voor jou. Wat dan? Naar Christus heen! Nu, direct en terstond. Je hebt maar één ding en dat is: je hebt Jezus nodig.

En hoe bedoelt God het goed dan als je in Christus bent? Want je kunt er juist dan zo moedeloos van worden. Of je wordt twijfelmoedig en gaat weer twijfelen: o, kan ik wel echt Gods kind zijn, kan ik wel echt van Jezus zijn, is het allemaal geen inbeelding, want als het echt was, dan zou het wel beter gaan.

Maar dat is precies verkeerd. Als ik in Christus ben, dan mag ik juist en toch weten Mijn zaligheid hangt niet van mij af. Mijn zaligheid is in Christus. In Zijn gerechtigheid. Zijn gerechtigheid garandeert mijn ingaan in het Koninkrijk der hemelen. En wat ik ervan terechtbreng, dat is daarvoor niet meer van kracht, dat doet er niets aan toe en niets aan af. Het wil me alleen maar meer doen vallen en rusten op Zijn gerechtigheid. Hoe bedoelt God Zijn wet dan wel? Nu, opdat ik berouw zal hebben. Geen angst of onzekerheid of twijfel, maar berouw. Verdriet. Waardoor ik het zo erg vind dat ik Hem toch weer pijn heb gedaan. Berouw, dat ik weer Zijn lijden heb verzwaard, Zijn gezicht bespuugd, Zijn doornen geslagen, Zijn spijkers behamerd, Zijn bloed uitgedrukt. En dat ik verlang, des te meer verlang: o HEERE, leer het mij. Geef mij genade en kracht om U meer en meer lief te hebben, om U meer en meer lief te hebben met kracht. Romeinen 7:24-25 Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen van het lichaam dezes doods? Maar God zij dank door Jezus Christus onze Heere. Kent u dat? Klopt dat in uw hart, in jouw hart?

Amen